

ния съ ритъма. Методата му въ своята цѣлостъ (както се е прилагала въ Хелерау) служи за целитѣ и на музикалното образование — чрезъ изостряне на ритмичното чувство и слуха, развиване на музикалната паметъ и способността за импровизиране — за целитѣ на физическото възпитание и изкуството на живата пластика — тѣлесна техника и танцъ. Принципитѣ на своята метода Д. е изложилъ въ книгитѣ: „Методъ на Ж.Д.“ I „Ритмичната гимнастика“, „Ритъмътъ като възпитателно сръдство въ изкуството“ (1906), II „Изучване на нотния планъ“ (1907), III „Гами и тоналности, фразирание и юансирание“ (1907), „Ритъмътъ, музика и възпитание“ (1922). Като компонистъ, Д. се представлява отъ оркестрови, камерни, клавирни творби (2 цигулкови концерта) и нѣколко опери „Санчо Панса“, „Проклетата цигулка“, „Добриятъ Жади“ (комическа) и др.

Жанекенъ, Клеманъ — Jannequin (Jennequin), Clement — френски компонистъ отъ XVI в.; ученикъ на Жоскенъ де Пре, писалъ нѣколко шансони а сарпелла (първомайсторъ на тоя родъ) за 4 гласа, нѣкои отъ които съдържатъ програмно-изобразителни елементи: „Le chant des oiseaux“ — Пѣсенята на птичките, „La Guerre“ — Войната, „Le rosignol“ — Славейтъ, а също и духовни пѣсни и меси.

Жанъ-Обри — Jean-Aubri — франц. поетъ и муз. писателъ, род. 13 авг. 1882 въ Парижъ, ревностенъ пропагандаторъ, чрезъ слово и перо, на модерната музика, писалъ книгитѣ: „Съвременната френска музика“, „Музиката и народноститѣ“ (1922), както и множество статии изъ музикалнитѣ списания и вестникитѣ.

Жарденъ мюзикаль, фр. Jardin musical — сборникъ отъ 3 книги шансони. излѣзълъ въ Анверсъ въ 1559 г.

Жаровъ, Сергей — регентъ на прочутия „Донъ Казашки“ хоръ, род. 20 мартъ 1896 въ Новочеркасскъ (Донска областъ), ученикъ на Московското синодално пѣвческо училище, следъ свършването на което заема учителско мѣсто по пѣние. Презъ войната (голѣмата) образува хоръ на фронта, който възобновява

(съ нѣкой отъ бойнитѣ си другари) въ София презъ 1920. Този хоръ на Ж. пѣ две години (1920—22) въ Софийската руска посолска църква, и после съ него (подъ името „Донъ Казашки“) обикаля цѣлия свѣтъ, имайки навсѣкжде необикновено голѣмъ, почти сензационенъ успѣхъ — особено съ изпълнението на рускитѣ народни пѣсни.

Жганецъ, Винко — Žganez, Vinko — хърватски музикаленъ фолклористъ, род. 22 ян. 1890 въ Вратишинецъ (Мечумурия), училъ богословие и право, а музика при Фр. Дуганъ въ Загребъ, събралъ и хармонизиралъ за хоръ много народни пѣсни отъ Мечумурия, добили голѣма популярностъ, както и издалъ сборникъ отъ църковни пѣснопѣния отъ Мечумурия (1925) и югославянски пѣсни (издание на Югославянската академия на наукитѣ (1924).

Жедалжъ, Андре — Gédalge, André — французски компонистъ и музикаленъ педагогъ, род. 27 дек. 1856, умр. 6 февр. 1926 въ Парижъ, ученикъ на консерваторията тамъ (награденъ съ втората Римска премия), професоръ въ сщата. Композиции: 3 симфонии и една сюита за оркестъръ, една пантомима и една комическа опера. Писалъ: „Учебникъ по fuga“, „Преподаване на музиката за методично възпитание на слуха“, „Музикалнитѣ великани на свѣта“ и др. Г. е учителъ на цѣла редица именити французски компонисти: Равелъ, Онегеръ, Кошлянъ, Флорянъ Шмидтъ и др. Първокласенъ педагогъ, той е билъ и инспекторъ по музикалното възпитание.

Жеенъ, Леонъ — Jehin, Léon — цигуларъ-виртуозъ и диригентъ, род. 17 юли 1853, ученикъ на Брюкселската консерватория, после диригентъ въ Амстердамъ и въ Брюкселската опера, въ последно време — въ разни френски градове, писалъ творби за цигулка и за оркестъръ.

Жеенъ, Франсуа Прюмъ — Jehin, François Prume — цигуларъ-виртуозъ, род. 18 апр. 1839 въ Спа, умр. 29 май 1899 въ Монреалъ (Канада), ученикъ на Брюкселската консерватория, писалъ гласова и инструментална музика.